

hvilket Parti de end tilhører, er sikkert enige med mig i, at det er forkert at begynde Sparsomligheden i Sønderjylland, hvor det drejer sig om kulturelle Bevillinger. Vi maa gøre gældende, at i Henhold til den hidtil fulgte Praksis har de to Biblioteker Krav paa at faa dette Tilskud, og jeg retter en energisk Henstilling til den højtærede Undervisningsminister om, at dette Krav opfyldes.

Jeg vil saa gerne spørge, hvorledes det gaar med det særlige sønderjydske Sted-tillæg. Vi ved, at Bestemmelserne herom udløber i 1927, og det var derfor rart allerede nu at faa at vide, om dette sønderjydske Stedtillæg fortsat vil blive givet. Jeg gør kun opmærksom paa, at Embedsmændene, særlig de Embedsmænd, der er kommet heroppe fra derned, mener, at de har et vist moralsk Krav paa, at dette Stedtillæg fortsat bliver ydet, og det henstiller jeg. I det hele taget vil jeg henstille, at der træffes en anden Ordning af Tildelingen af dette Stedtillæg. Det er jo saaledes, at ikke nær alle sønderjydske Tjenestemænd faar dette Stedtillæg. I den store Broager Kommune faar kun de Tjenestemænd, som bor i Broager By, dette Tillæg, medens alle de, der bor i de andre Byer, ikke faar Del i det. Nu var den højtærede Socialminister saa elskværdig paa en Anmodning fra det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen at erklære, at for Personalet paa Vestre Vedsted Sindssygehospitalet vilde han tage hele Spørgsmaalet op. Den højtærede Minister stillede sig overordentlig velvilligt til, at dette Personale skulde faa Del i det særlige sønderjydske Stedtillæg, og der er da vel Haab om, at virkelig de, der er nede i Sønderjylland, kan faa dette ekstra Tillæg.

Der foreligger i Finansministeriet et Andragende fra Grænsegendarmeriet om en anden Bevæbning, idet man gør gældende, at Geværet — den Bevæbning, som Grænsegendarmeriet nu har — er alt for uhandeligt, og man ansøger om at faa det erstattet med Pistol eller Revolver. Dette Andragende er, saa vidt jeg ved, støttet fra en Række af vore Grænsekommuner. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Finansminister ogsaa at tage dette Spørgsmaal op. — I det hele vil jeg henstille at tage Spørgsmaalet om Organiseringen af vor Grænsebevogtning op. Da vi i sin Tid under den tidligere Finansminister havde dette Spørgsmaal fremme, brugte jeg i det Udvalg, som det høje Ting havde nedsat, det Billede om Grænsebevogtningen dernede, at det gik med den ligesom i sin Tid her i København:

naar Politibetjenten skulde stille paa Hjørnet paa et bestemt Klokkeslæt for at afgive Melding til Inspektionen, kunde alle Tyveknegtene stjæle, saa meget de vilde, i den anden Ende af Gaden. Saaledes gaar det endnu med Grænsebevogtningen. Vi, der bor ved Grænsen, ved, at præcis Kl. 10 skal Gendarmen stille der, Kl. 11 der o. s. v., og de, der vil snyde sig over Grænsen eller gøre andre Hundekunster, har saamænd Plads og Lejlighed nok til at gøre det. Jeg henstiller derfor, at man tager op til Undersøgelse, om det ikke er muligt at træffe en anden Ordning.

Saa har jeg en Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister. Den angaar vore Kyster i Sønderjylland. Dernede gælder endnu den Ordning, som ikke alene var gældende i den Tid, Sønderjylland var under tysk Herredømme, men som har sin Rod tilbage lige til Valdemarernes Tid, at alle Kyststrækninger indtil et vist Areal er offentlig Ejendom, Alminding, som de kalder det, et Udtryk, der stammer fra det gamle Fælleseje. Men de tilstødende Lodsjere begynder at misforstaa deres Stilling. Der er nu ikke mere den strenge Kontrol, som der var i den tyske Tid. Ikke alene rykker de ud for at udnytte de Værdier, som findes paa det offentliges Ejendom, — det kunde endda være —, men de begynder nu at gaa saa vidt, at de ganske afspærre for Kysterne, og det kan vi naturligvis ikke finde os i. Kysterne er den hele sønderjydske Befolknings Ejendom, den Kystfredningslov, som blev vedtaget i forrige Rigsdagssamling, har ikke forandret Ejendomsforholdet. Det offentliges Ret til vore sønderjydske Kyststrækninger er bevaret ogsaa for Fremtiden, og vi maa absolut holde paa, at de ikke afspærres, men at det frie Folkeliv, som udfolder sig rundt om paa vore Kyster dernede, faar baade Ret og Frihed til at udfolde sig i Fremtiden, at det fremdeles forbliver Strækninger, som er i hele den danske og dermed den sønderjydske Befolknings Eje. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage dette Spørgsmaal op.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord om Hypoteksagen i Sønderjylland. Nu er dette Spørgsmaal to Gange draget frem af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen. Jeg vil i den Anledning minde om, at det var Venstregeringen med den daværende Stats- og Finansminister i Spidsen, der sluttede denne Sag. Jeg var med i adskillige Forhandlinger om dette Spørgsmaal, men i det sidste Møde, hvor alle Partier var repræsenteret, blev der af den daværende Stats-